

PUSTOSZONY (2) *part praet pass impf*

Oba o jasne.

[*sg f N pustosz(o)n(a).*] ◊ [*pl N subst pustoszóné (2).*]

[*Składnia dopełnienia sprawcy: pustoszony przez kogo.*]

Sł stp, Cn, Linde brak.

Niszczony (2) :

Szereg: »pustoszony i każony« [szyk 1:1] (2): GDy z odchodzenia poddanych dobrá pánów fwych częftokroć bywáią pułtofzoné y kázoné [annihilantur et desertantur JanStat 1080] SarnStat 658, 640.

[*Przen: Znieważany: Ta [królowa Maacha] od własnego wnęka z królestwa złożona, iż przez nią chwała Boża była pustoszona: bałwana zbudowała w gaju obrzydłego OtwinPis 81.*]

Cf PUSTOSZYĆ

AN